

Geyik ve Kızılgerdan

Çınar BİBER

Geyik ve Kızılgerdan

Çınar BİBER

Büyülü ormanın derinliklerinde, güneş ışınlarının yumuşak yosunlar üzerinde dans ettiği yerde, altın-kahverengi tüylü ve krem benekli, uysal bir geyik yaşardı. Minik mavi çiçeklerle süslü, sarmaşıktan örülmüş bir tasma takardı. Her sabah orman patikalarında hızla koşmayı severdi; ince bacakları onu devrilmiş kütüklerin üzerinden ve eğrelti otlarının arasından taşırdı. Orman harikalarla doluydu ve geyik her patikayı ezbere bilirdi.

Esintili bir öğleden sonra, geyik bir böğürtlen çalısının yanında minik bir cıvıltı duydu. Orada, yerde, parlak turuncu-kırmızı göğüslü küçük bir kızılgerdan oturuyordu. Kanatlarından biri, otlarla bağlanmış yeşil bir yaprak sargısıyla sarılmıştı. "Ah, küçük dostum," dedi geyik yumuşak bir sesle, "kanadın yaralı." Kızılgerdan koyu, yuvarlak gözleriyle yukarı baktı ve cesurca cıvıldadı: "Uçamıyorum ama şarkı söyleyebilirim."

Geyik nazikçe kıvılgardana burnunu dokundurdu ve "Kanadın iyileşene kadar sırtıma binebilirsin," dedi. Ama kıvılgardan minik sarı gagasını salladı. "Seninle yürümeyi tercih ederim," diye cıvıladı. Böylece geyik adımlarını yavaşlattı ve birlikte orman patikasından aşağı yürümeye başladılar. Kıvılgardan geyiğin ince bacaklarının yanında zıplayarak ilerledi ve neşeli bir melodi söyledi.

Başta geyik unutup hızlı bir adım attı. Kızılgerdan bir yaprak yığınının içine yuvarlandı. "Eyvah!" dedi geyik hemen durarak. "Çok özür dilerim. Bundan sonra yavaş yürüyeceğim." Kızılgerdan yaprakların arasından fırlayıp kıkırdadı. "Ben iyiyim! Ama aynı hızda gidince yürümek daha eğlenceli." Geyik başını salladı ve nazik adımlar atacağına söz verdi.

Yan yana yürüdüler; geyik kızılgerdanın zıp-zıp-zıp adımlarına uydu. Geyik kızılgerdana mavi, sarı ve beyaz kır çiçeklerinden oluşan bir öbek gösterdi. "Bunları hiç yukarıdan görmemiştim," diye cıvıladı kızılgerdan. "Çok güzeller!" Geyik gülümsedi. "Birlikte yürüdüğümüz için mutluyum. Ben de yavaş gidince daha çok şey görüyorum." Kızılgerdan çiçekler hakkında bir şarkı söyledi ve geyiğin kehribar rengi gözleri parladı.

Sonra fokurdayan bir dereye geldiler. Geyik taşların üzerinden dikkatle geçti ve kızılgerdan karşıya geçmek için sadece bir anlığına geyiğin beyaz göğüs lekesine bindi. "Teşekkür ederim," dedi kızılgerdan. "Sen iyi kalpli bir dostsun." Karşı tarafta, yaprakları rüzgârda fısıldayan uzun ağaçlar buldular. Geyik kızılgerdana ağaçların minik tohumlardan nasıl büyüdüğünü anlattı.

Gün geçtikçe kızilgerdanın kanadı güçlendi. Yaprak sargısı hâlâ üzerindeydi ama kızilgerdan daha yükseğe zıplayabiliyor ve birazcık kanat çırpabiliyordu. "Yakında uçacaksın," dedi geyik. "Ama yürüyüşlerimizi özleyeceğim." Kızilgerdan başını yana eğdi. "Bazen yine yürüyebiliriz," dedi. "Ve uçtuğumda sana gökyüzünden şeyler gösterebilirim!" Geyik yumuşak, mutlu bir sesle güldü.

Bir sabah, meşe palamudu arayan bir sincapla karşılaştılar. "Hiç gördünüz mü?" diye sordu sincap. Geyik ve kızılgerdan aramaya yardım etti. Kızılgerdanın keskin gözleri bir eğrelti otunun altında meşe palamutlarını fark etti ve geyik onları dışarı itti. "Takım çalışması!" diye cıvıladı kızılgerdan. Sincap onlara teşekkür etti ve hızla uzaklaştı. Geyik ve kızılgerdan birbirlerine gülümsediler, yardım eden elleriyle gurur duydular.

Yürümeye devam ederken geyik kızılgerdana mantarların hafifçe parladığı gizli bir açıklık gösterdi. "Burası en sevdiğim yer," diye fısıldadı geyik. Kızılgerdan sessiz bir şarkı söyledi ve mantarlar daha da parlak göründü. "Şarkı söylemen her şeyi büyülü yapıyor," dedi geyik. Kızılgerdanın içi ısındı. Yavaş yürüyüşleri ve sessiz şarkıları seven bir dostu olduğu için mutluydu.

Bazı günler geyik hızlı koşmak isterdi ama dostunu hatırlardı. Bunun yerine, "Şu ağaca kadar yarışalım—ama yürüyerek!" derdi. Kızılgerdan güler ve olabildiğince hızlı zıplardı. Geyik her zaman kızılgerdanın kazanmasına izin verirdi. "Sen ormanın en hızlı yürüyücüsüsün," diye takılırdı geyik. Kızılgerdan turuncu-kırmızı göğsünü kabartır, gururlu ve mutlu olurdu.

Bir öğleden sonra kızılgerdan uçmayı denedi. Kanatlarını çırpı ve biraz yükseldi, sonra yumuşakça yosunlu bir kütüğün üzerine yuvarlandı. "Ah!" diye cıvıladı. Geyik hemen yanına koştu. "Yaralandın mı?" Kızılgerdan başını salladı. "Sadece şaşırdım. Kanadım henüz hazır değil." Geyik yaprak sargısına nazikçe dokundu. "Acele etme," dedi. "Ben hemen buradayım."

Kızılgerdan her gün alıřtı ve geyik onu cesaretlendirdi. "Bařarabilirsin!" diye seslendi. Kızılgerdan kanat ırdtı ve zıpladı, kanat ırdtı ve zıpladı. Yavaş yavaş kanadı güçlendi. Bir sabah kızılgerdan alak bir dala utu ve oraya tünedi, řarkı söyledi. "Bana bak!" diye cıvıladı. Geyik sevinle dans etti, tomurcuklanan boynuzları sallandı. "Harika!" diye haykırdı.

Kızılgerdan artık uçabiliyordu ama yine de geyikle yürümeyi seviyordu. "Önden uçup en iyi patikayı bulabilirim," dedi. "Ve gördüklerimi sana anlatmak için geri uçabilirim." Geyik başını salladı. "Kulağa mükemmel geliyor." Böylece orman patikalarını birlikte keşfettiler; kızılgerdan kısa uçuşlar yapıyor, geyik yavaşça yürüyordu. Arkadaşlıkları her zamankinden daha güçlüydü.

Bir akşam geyik, "Kanadının iyileşmesine sevindim ama birlikte yürümeyi öğrendiğimize de sevindim," dedi. Kızılgerdan geyiğin boynuzlarına tünedi ve tatlı bir iyi geceler şarkısı söyledi. "İyi dostlar uyum sağlar," diye cıvıladı kızılgerdan. "İkimizin de eğlenebilmesi için bir yol bulduk." Geyik aynı fikirdeydi ve büyülü ormanın üzerinde parıldayan yıldızları izlediler.

O günden sonra geyik ve kızılgerdan en iyi dost oldular. Bazen yavaşça yürüdüler, bazen kızılgerdan uçarken geyik koştu. Ama her zaman birlikte olmanın bir yolunu buldular. Ormanın canlıları onları görüp gülümsedi, çünkü herkes birbirlerine ne kadar değer verdiklerini görebiliyordu.

Ve böylece, büyülü ormanda geyik ve kızilgerdan herkese arkadaşlığın bazen planlarını deęiřtirmek anlamına geldiđini gösterdi. Herkesin katılabilmesi için uyum saęladıęında, eęlence hep birlikte paylařılır. Geyik çiçekli tasmařını taktı, kızilgerdan neřeli řarkılarını söyledi ve birlikte orman patikalarında yürüdüler, sonsuza dek dost.